

Deseta glava

DZHABOLOTO

Nablizhavashe pet i polovina i zatova Kiro treskavo se prigotovljavashe. Chudeshe se kak po-ekstravagantno da se obleche i beshe razhvyriljal celija garderob. Naj-nakraja usnja da se haresa i natypka drehite si obratno po mestata im. Sled tova sresa kosata nad ushite si, raztyrsi glavata si i napravi njakolko moderni tancovi dvizhenija pred ogledaloto.

- Dovechera shte tancuvame rok – si kaza toj. – Eh, che kef!

Tochno v shest chasa zvynecyt se chu i Kiro, letjasht v nebesata ot shtastie, izskochi v koridora i otvori vhodnata vrata. Navyn stoesh Merito s okljumala fizionomija.

- Kakvo e stanalo? – na Kiro vednaga mu napravi vpechatlenie posyrnaloto lice na Mariana.

- Proval.

- Kakyv proval?

- Ej takyv.

- Ama kazhi mi po-jasno.

- Kakvo shte ti razpravjam! Proval. Proval! Razbra li?

Proval!

- Nishto ne sym razbral.

- Kreten!

- E-e! Ne obizhdaj, de!

- Klasnata znae vsichko. Segazbra li?

- Zazhaboloto li?

- Ama az ti kazah, che si kreten!

- Togava zazakvo?

- Zamedicinskite belezhki!

- Lele! Ami sega?

- Maj se panikjosa? A?
- Kakvo sym se panikjosal! Gluposti! Ne vizhdash li sebe si, ami za men govorish? Shte ni izkljuchat, i tolkova.
- To da e samo tolkova. Trjabva sled tova da bachkame i da uchim vecherno.

- Shte bachkame i da uchim vecherno, shtom se nalozhi.
- Glupak!
- Ti maj obizhdash?!
- Hajde da vyrvim. Shte se poveselim i shte zabravim.
- I az sym na tova mnenie. Ama koj li ni e izdal?
- Ne znaja, no predpolagam, che nikoj.
- Kak taka nikoj?
- Ej taka. Otkradvat pechata ot poliklinikata i klasnata trygva da proverjava vsichki symnitelni belezhki i zagryava kak stoi rabotata.

- A koj e otkradnal pechata?
- Njakoj idiot.

Dokato stignaha do Dzhonsyna, ne si kazaha poveche nito duma.. I dvamata ne znaeha veche kakvo da pravjat. No shtom se zaizkachvaha po stypalata kym Simovi, te chuha zvucite na “Dijp pyrpyl” i se vyodusheviha.

- “Intu dy fajyr”! – izvika Merito.
- Eh, che kef! – kaza redovnoto si vyzklicanie Kiro.
Na vratata gi posreshтна Simo.
- Hajde de, mnogo se zabavihte! – izvika toj.
- Ti pyk! – otvyrna mu Merito.
- Zhaklinata, Kenedi, Dzhesito i Niksyna sa otdavna tuka.

- Olrajt! Shte se poveselim! – zasmja se Merito i vmykna Kiro prez vratata. Vytре, v gostnata, pod takta na muzikata, se izmenjashe cveta na svetlinata. Kiro se stypisa.

- Oho! Cvetomuzika! – vyzklikna toj.

- Da, moeto momche – otvyrna Niksyna, kojto prilichashe na hipi. – Meri – prodylzhij toj, – zapoznaj me s tvoeto gardzhe.

- Kakvo gardzhe be, glupcho! Gadzhe – popravi go Dzhesito, chijato roklja beshe s goljamo dekolte otzad, dostigashto do krysta.

- Toj maj naistina mi prilicha na gardzhe – zasmja se Zhaklinata, kojato imashe pricheska ala Andzhela Dejvis.

- Ami ti na kakvo prilichash, ma! – razsyrdi se Kiro.

- Oho! Meri, tvoeto averche neshto se razljuti! – izvika Dzhonsyna.

- Nishto, shte go usmirim – kaza Niksyna. – Ja pusni Alis Kupyr.

- Okej.

Kiro pochuvstva, che muzikata zapochna da mu dejstva i dokato se useti, zapochna da se kylchi na sredata na stajata.

- Dobre! – izkreshtja Zhaklinata.

Sled njakolko pesni zapochnaha da izpadat v ekstaz.

- Hajde da pijnem po neshto – provikna se Niksyna.

- Molja, uiski! – izkreshtja Merito.

- Draj dzhin! – izreva Kiro.

- Rom! – izpishtja Zhaklinata.

- Konjak! – zadyhano izvika Dzhesito i sedna na poda.

Simo donese ot vsichko po butilka i sipa na vseki kakvoto zhelaeshe. Sled tova pusna zapisite na “Led Cepelin”.

Kiro beshe izpadnal v ekstaz. Merito se gyrcheshe pred nego kato che li v agonija. Dzhesito pishteshe, kolenichila v sredata i se treseshe.

- Striptijz! – izkreshtja Niksyna.

- Striptijz! – podeha i ostanalite.

Pryv zapochna da hvyrlja drehite si Niksyna. Toj ostana syvsem gol. Merito kreshteshe i ne iskashe, no Kiro, kojto beshe

ponapravi glavata ot dzhina, se beshe hvanal zdravo za rokljata j ja dyrpashe.

Dzhesito zapochna pod takta na muzikata da smykva drehite i postepenno da se izpravja, dokato ostana syvsem gola. Tja se doblizhi do Niksyna i splete s nego vdignatite si ryce.

Zhaklinata kreshteshe i razhvyrlyashe na vsichki strani drehite si. Simo ne beshe nazad. Toj ostana gol i zapochna sys strast da pregryshta Zhaklinata.

Samo Merito ne iskashe i kreshteshe adski, zashtoto Kiro postojanno ja dyrpashe za rokljata. Dzhonsyna i Niksyna syshto ja zadyrpaha i, sled kato tja ne se syglasjvashe pak, ja syboriha na poda i zapochnaha nasila da ja syblichat. Tja se dereshe ot krjasyci, no Kiro j bieshe shamari i j zatiskashe ustata. Vieshe se v rycete im kato zmija. No naj-nakraja se uspokoi i se predade. Sybljakoha ja i Kiro, kojto syshto beshe veche gol, legna otgore j. Ala vednaga skochi i izkreshtja, kato socheshe kym Merito.

A tja bavno se izpravi, kato v rycete j blesna kuhnskija nozh. Kak beshe popadnal v neja, na Kiro ne mu ostana vreme da misli za tova.

- Shte te ubija kato kuche! – izkreshtja Merito.

- Ama, chakaj de! – uplashi se oshte poveche Kiro.

- Ej, Dzhonsyn, hvani ja, shte napravi njakoja glupost tazi... – ne se doizkaza Zhaklinata, zashtoto Merito izkreshtja i se hvyrli s nozha vyrhu Kiro. No za shtastie toj, otstypvajki nazad, se spyna v edna taburetka i padna po gryb. Merito zaplete krakata si i, kato se prosna na poda, izpusna nozha. Dzhesito go ritna i taka predotvrati edin neshtasten sluchaj, kojto mozheshe da spre zavinagi tehnite orgii.

Merito se izpravi, ritna padnalija , primirasht ot strah Kiro, i zapochna treskavo da se oblicha. Nikoj ne j poprechi. Kogato stana gotova, tja kaza:

- Kiro, oblichaj se!

- Ne iskam.
- Oblichaj se, zashtoto...
- Ej sega.

Kiro se izpravi. Oljuljavashe se strashno. Beshe pijan i edva se krepeshe na krakata si.

- Hajde, po-byrzo – izvika Merito, – po-byrzo, zashtoto shte te vzemat djavolite!

-Ama vie da ne bi da si trygvate? – zapita plaho Dzhesito.

- Trygvame si – otseche Merito i ja pogledna na kryv.

- Okej! – izvika Niksyna. – Tjahna si rabota.

- Hajde, po-byrzo! – Merito prodylzhi da podkanja Kiro.

- Ej sega! Gotov sym.

- Gud baj! – izvika Simo Dzhonsyna.

- Vyrvete po djavolite! Izkreshtja Merito i zadyrpa Kiro nadolu po stypalata.

- Ja vizh ti! Obnoski! – zakikoti se Zhaklinata.

- Takiva moralni momicheta ne sa za nashata kompanija – izvika Dzhesito.

- Okej! – vyzklikna Niksyna i smeni rolkata na magnetofona.

A v syshtoto vreme Merito mykneshe pijanija Kiro po ulicata i proklinashe neshtastijata, koito ja bjaha spoleteli.